

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH DIVADELNÍCH HER

Zpravodaj č. 3

29. listopadu 1974

Záležitost nás všech

V průběhu letošního Měsíce československo-sovětského přátelství má naše veřejnost nejen ze Svitav, ale z celého okresu možnost opět vidět nejúspěšnější divadelní hry ruských autorů, které uvádějí vítězné soubory z jednotlivých krajů ČSR, jeden ze SSR a ze Sovětského svazu na II. národní přehlídce ruských a sovětských divadelních her.

Přehlídka se pro pracující a mládež stává již tradicí. Přibližuje nám vysoké kulturní hodnoty ruské, ale i současné sovětské divadelní tvorby. Ta odráží bohatost života a práce sovětských lidí, kteří první na světě v praxi začali výstavbu velikého díla socialismu a komunismu. V tomto smyslu nám jsou naši přátelé vzorem, po jejich boku nalézáme poučení,

nové zdroje povzbuzení a inspirace do vlastní práce při plnění současných náročných úkolů naší socialistické společnosti.

Nové kvality letošní přehlídky vidím v uvedení bohatého repertoáru i nových her, které odrážejí život současné sovětské skutečnosti. Bezesporu obohacením letošní přehlídky bylo vystoupení členů mládežnického ochotnického souboru z daleké Sibiře se hrou A. S. Makarenka Buď zdrav, člověče. Naplněné hlediště divadla JKP právem a po zásluze ocenilo jejich dobrý herecký výkon, ale i srdečnost, mladistvý elán, vnitřní ukázněnost a vystupování. Členové souboru na závěr svého vystoupení v našem okrese vysoce ocenili soudružské přijetí, kterého se jim všude dostalo.

Na dobrém průběhu letošní národní přehlídky mají vedle mnoha organizací, institucí, průmyslových a zemědělských závodů i značný

(Pokračování na str. 2)

Zcela zaplněný sál Lidového divadla byl při jednotlivých představeních samozřejmostí.

Malé zamyšlení

V průběhu letošního ročníku festivalu ruských a sovětských her se objevuje jedna základní pozitivní tendence — zvyšuje se podíl mladých lidí na inscenacích, a tím také roste i žánrová a myšlenková pestrost repertoáru. Převažují sovětské hry se současnou tematikou, která se obrací právě k mladým lidem, k jejich soukromým vztahům, ale také ke vztahům společenským. Letos jsme mohli srovnávat dvě provedení náročné (na výklad vztahů postav) hry Leonida Leonova Zlatý kočár. Slovenské představení bylo myšlenkově celistvější, s dobrými hereckými výkony, zvláště starších

představitelů. Provedení souboru z Chocně zůstalo pod možnostmi souboru. Chyběl mu výraznější rytmus, hloubka lidského citu a z jeviště zněl jenom šedivý příběh, který není hlavním smyslem této sovětské hry.

Ve srovnání se souborem z Rožnova pod Radhoštěm se ukazuje, jak lze objevit ve hře životodárnost humoru, hloubku lidských vztahů. Také zde byly pochopitelné disproporce v hereckých výkonech. Nelze to ovšem mládí zazlívat. Ruské a sovětské hry jsou velmi obtížné pro herce i pro režiséra. Najít bohatství lidských vztahů, objevit společenský dosah konfliktu, plně pro něj zainteresovat diváka — to všichni je velmi náročné. Z jiné strany to potvrzuje taková hra jako je Volodinových Pět večerů, které hrál soubor ZK Fatra Napajedla. Středem festivalu bylo vystoupení sovětského souboru Domu kultury z Jeniseje, Krasnojarské oblasti. Jejich adaptace Makarenkova prozaického díla, uváděná pod názvem Buď zdrav, člověče, ukazuje plně tvůrčí hledání textu pro mladé lidi, kteří zde úspěšně ztvárňují i ro-

(Pokračování na str. 3)

Záležitost nás všech

(Dokončení ze str. 1)

podíl orgány Národní fronty a všechny její společenské organizace. Zejména je potřebné ocenit práci a podíl OOR, všech ZV ROH, SDR a JZD, orgánů a organizací SČSP, SSM, ČSŽ, Jednoty, ČSL. ČSČK po všech stránkách dokonale zabezpečil divadelní představení pro čestné dárce krve z celého okresu. Zúčastnili se vynikajícího vystoupení divadelního souboru KP ROH z Rožnova pod Radhoštěm, který uvedl hru Alexeje Arbuzova Náš milý starý dům.

Letošní úspěšná přehlídka se pomalu chýlí ke svému závěru. Jsem přesvědčen, že se stala dalším krokem dopředu nejen ve výběru a kvalitě her, ale také v celkové organizaci i v účasti naší veřejnosti, což je jejím hlavním cílem a posláním.

JAROSLAV SUCHÝ, tajemník OV NF

Položením věnců k Památníku osvobození uctili Rožnovští památku sovětských hrdinů.

Záběr z inscenace „Pontský Pilát“ v provedení souboru Klub, divadla VIA OV SSM Praha 6.

Malé zamyšlení

(Dokončení ze str. 2)

le věkově starší. Jejich inscenace je především divadlem ideje, zároveň však výrazem hlubokého citu, vyjádřeného citlivým symbolem. Diváci přijímali vděčně především první část, která je více epická, dovoluje více vizuálního vnímání. Druhá část, která je více diskusí, polemikou názorů na pedagogické metody a přístupy k člověku, klade větší nárok na znalost originálu. Mladí sovětské herci mají řadu výhod. Jsou pohybově a pěvecky nadaní, dovedou pracovat s hereckou zkratkou, dovedou si poradit s hlubší charakteristikou postavy. Bylo to představení, které ukázalo na přirozené zdroje ruské realistické herecké školy, které zaznívaly právě u mladých.

Pražský soubor VIA uvedl divákům asi málo známou dramatizaci Bulgakovova Pontského Piláta. Byl to spíš literární večer s vysokou mírou kultivovanosti jevištní řeči. Je třeba ocenit, že mládež nespolehá jen na sumární přehled o sovětské literatuře, ale hledá další objevné dramaturgické cesty.

Tím jsme se dostali k východisku naší úvahy. Smysl festivalu ruských a sovětských her je především v objevování, v inspiraci sovětskou dramatikou, mluvící plně k životu socialistického dneška. V tom je možno vidět i přínos mladé generace v souborech, které tu vystupují (včetně poličského nastudování Tří pomerančů). Zároveň je při výběru účastníků přehlídky třeba zpřísňovat hlediska kvality. V celé ČSR se hraje mnoho ruských a sovětských her. Při jejich náročnosti se může při menší herecké a režijní zkušenosti dostavit i průměrný výsledek. Tento fakt ukázala některá představení i na našem festivalu. Věříme však, že větší žánrová pestrost, jednoznačně orientace na sovětskou přítomnost a mladí členové souborů dovolují být plnými optimisty pro příští ročníky.

Zasloužená odměna

Hra A. Arbuzova *Náš milý starý dům* byla věnována čestným dárcům krve okresu. Nemusíme snad ani připomínat, že hlavním patronem v tomto případě byl OV ČSČK. Požádali jsme proto tajemnici s. Z. Hanákovou o několik slov.

Co vás vedlo k tomuto nápadu?

Každoročně chceme alespoň malým dárkem poděkovat těm, kteří dávají zdarma nejvzácnější dar — svou krev. Proto jsme se rozhodli, že v rámci národní přehlídky, která má vysokou úroveň, vybereme jedno představení pro všechny dárce. Když jsme v řídicím výboru přednesli svou žádost, nastal pouze problém, který soubor vybrat. Nakonec jsme se rozhodli pro členy Stále amatérské scény z Rožnova pod Radhoštěm a musím říci, že jsme nelitovali.

Jak jste se, jako patroni, souboru věnovali?

Na ochotníky jsme čekali ve čtvrtek večer před Lido-vým divadlem; prvního přivítání se zúčastnili nejvyšší představitelé OV ČSČK. Druhý den jsme s nimi byli prakticky pořád. Společně jsme se poklonili památce sovětských hrdinů na třídě J. Fučíka, zúčastnili jsme se oficiálního přijetí v zasedací síni ONV. Přítomni byli rovněž zástupci ostatních patronů. Naši hosté byli velice sympatičtí, přijetí se brzy změnilo v živou besedu, nechyběly ani krásné lidové písničky.

Dověděli jsme se, že vy sama pocházíte z tohoto krásného kraje. Jak jste se mezi hosty cítila?

Velice dobře, zvláště když se začalo zpívat a vyprávěly

se veselé příběhy. A když jsem potom zjistila, že jedna členka pochází z Hroznova-
(Pokračování na str. 4)

Záběr z představení pražského souboru.

Snímkem se vracíme k semináři o kulturně výchovné činnosti v SSSR. Účastníci referátům naslouchali se soustředěnou pozorností.

(Dokončení ze str. 3)
va, stejně jako já, bylo to krásné a milé překvapení. Hned jsme si měly mnoho co povídat a nebýt toho, že soubor musel odejít, aby se připravil na večerní představení, povídaly bychom si snad dodnes.

Kdybychom to měli shrnout, tak vám řídicí výbor ani nemohl vybrat lepší soubor.

To je přesné.

A co byste dodala k večernímu představení?

Význam večera podtrhlo to, že se ho zúčastnili vedoucí tajemník OV KSČ soudruh Frant. Hašek, tajemník OV KSČ s. J. Nespěšný, poslanec Sněmovny lidu s. magistr Z. Macháček, místopředseda ČÚV ČSČK soudruh dr. Šindelář, místopředseda VěKNV s. J. Pravda, předseda OVOS zdravotnictví soudruh Z. Řemínek a další političti a veřejní činitelé okresu i města. Při zahájení sou-

druh Macháček poděkoval všem čestným dárcům krve za jejich záslužnou činnost a řekl, že představení je alespoň malou splátkou za to, co dělají pro naše spoluobčany.

Hodnotit samotné představení je velice těžké, protože tohoto úkolu se ujala odborná porota. Ale já mohu říci za diváky, že to byl večer, na který dlouho nezapomeneme. Lidské vztahy, o kterých se v poslední době stále hovoří, herci zachytili v představení výstižně a přesvědčivě. Hned po prvních větách byl vytvořen nádherný kontakt mezi hledištěm a jevištěm.

A co byste řekla závěrem?

Jsme moc rádi, že se nám podařilo uskutečnit toto představení. Přítomní dárci po představení na besedě mnohokrát souboru **děkovali** za krásné zážitky a vyslovili přesvědčení, že se jistě nevidíme naposled. A to je přání nás všech.

du. Byly navázány krásné přátelské vztahy a věříme, že tomu tak bude i v dalších ročnících.

Chtěli bychom poděkovat i Houserově dechovce a dechovce LŠU ze Svitav, které střídavě vítaly naše hosty v budově ONV. Byly to nezapomenutelné zážitky a ze všech bychom snad mohli připomenout spokojenost členů Klubu divadla VIA z Prahy, kteří byli uvítáním a péčí po celou dobu pobytu nadšeni. Česká dechovka zněla tedy ve Svitavách celý měsíc a za rok se s ní budeme opět těšit na shledanou.

Nesmíme zapomenout ani na naše nejmenší — svitavské pionýry, kteří chtěli také přispět ke zdaru národní přehlídky. Připravili pro jednotlivé soubory krásné dárky a při vítání jim je předávali. Děkujeme nejen jim, ale i soudružkám učitelkám a vychovatelkám, s. Klubrtové z ODPM. Stejně tak i pionýrskému souboru Včelky ze IV. ZDŠ ve Svitavách, který připravil pásmo pro sovětský soubor. Svazáci ze SZŠ a gymnasia ve Svitavách, zase pozdravili sovětské hosty u příležitosti 57. výročí VŘSR.

Náš dík patří bezesporu i personálu v hotelích Městský dvůr a Slavia, kde byly soubory ubytovány. Dlouho budeme všichni vzpomínat na péči s. Zouhara a s. Jubánka, kteří se po celý měsíc starali o stravování a přípravu besed pro soubory a patrony.

Kladně můžeme hodnotit i výzdobu ve městě. O to se postarala naše propagační komise.

Akce takového významu se nedá připravovat bez nadšenců, kteří nehledí na hodiny a jejich jedinou a největší odměnou je, když se tu hosté cítí dobře, což v letošním roce bylo.

Národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her 1974 skončila, ať žije národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her 1975, která bude důstojným vyvrcholením oslav 30. výročí osvobození naší vlasti slavnou Sovětskou armádou!

Poděkování

Protože vydáváme poslední Zpravodaj letošní přehlídky, je naší povinností omluvit se za chyby a nedopatření, které se v průběhu celé akce vyskytly. Věříme, že nás pochopíte a omluvíte.

Jistě nám prominou všechny patronátní závody, družstva a instituce, které se zhostily svého úkolu se ctí, ale nebyly vytištěny ani na plakátech ani v programových brožurách. Věřte, že je nám to moc líto a budeme se snažit, aby se to v příštím roce neopakovalo.

Všem patronům patří náš veliký dík za to, jak odpovědně a s láskou přistupovali k přípravě co nejlepšího prostředí pro své hosty — amatérské divadelní soubory. Nebylo to jen přijetí na ONV, ale i návštěvy v závodech, besedy, krásná atmosféra večer v divadle, kontakt mezi diváky a herci a v neposlední řadě i setkání po představení. Patroni doprovázeli soubory při odjez-

Zpravodaj č. 3. Vydává Řídicí výbor festivalu. Text Zpravodaje připravili L. Kružíková a ing. L. Vrabec. Odpovědný redaktor: L. Kružíková. Náklad 1.200 ks. Svitavy 29. listopadu 1974. Vytiskly: VČT Pardubice. Pov. č. 1490 kult/74

Pražský soubor při oficiálním přijetí na ONV.